

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13001/2025
29.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., општина ..., чији је пуномоћник Марко Ђорђевић, адвокат из ..., против туженог „Електродистрибуција Србије“ д.о.о. Београд, Огранак „Електродистрибуција“ Лесковац, кога заступа пуномоћник Милан Петровић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 499/25 од 28.04.2025. године, у седници одржаној 29.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 499/25 од 28.04.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 499/25 од 28.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу, Судска јединица у Власотинцу П 1709/23 од 14.10.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи на име накнаде за успостављену стварну службеност проласка далековода, ближе одређеног у овом ставу изреке, преко катастарске парцеле бр. 2544 уписане у лн бр. ... КО ... у површини од 13,29 м², на којој је установљена службеност сходно уделу тужиље од 13/20, исплати износ од 56.148,12 динара са законском затезном каматом од 14.10.2024. године као дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова спора исплати износ од 122.345,92 динара.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 499/25 од 28.04.2025. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и

погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног (касационог) суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у овом случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији туженог јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе или ново тумачење права у погледу пасивне легитимације туженог у вези са Изменама и допунама Закона о енергетици које су ступиле на снагу 01.01.2025. године. Ово из разлога што је предмет тражене правне заштите исплата новчане накнаде због конституисане законске стварне службености проласка кабла електричне енергије (далековода) ваздушним путем изнад катастарске парцеле у власништву тужиље, о којој је одлучено на основу чланова 49, 50 и 53. Закона о основама својинскоправних односа које регулишу стварну службеност и одредби члана 218. Закона о енергетици који је важио у време подношења тужбе и закључења главне расправе. Одлука о обавези туженог да тужиљи исплати одговарајућу новчану накнаду због ограниченог коришћења и умањења тржишне вредности њене парцеле донета је полазећи од околности конкретног случаја, при чему су нижестепени судови водили рачуна за колико је умањена тржишна вредност послужног добра тужиље због законом установљене службености, а висина накнаде је одређена уз правилну оцену налаза и мишљења вештака, што је све у складу са правним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 23.01.2017. године. Битне повреде одредаба парничног поступка на које су указује ревизијом нису разматране јер нису законом прописан разлог због којег би могло да се дозволи одлучивање о посебној ревизији. Из изложених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате новчане накнаде поднета је 30.03.2023. године и у њој је означена вредност предмета спора од 56.148,12 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано и новчано потраживање, у коме вредност

предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то ревизија тужене није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић